

24/11/2006

نویسنده : ایفگینی گریگوریف

برگردان : ع . ق . فضلی

افغانستان و ادامهٔ عملیات « آزادی پایدار » (!)

وضع امنیتی افغانستان به طور فزاینده یی دراماتیک میشود. پنجسال بعد از پایان پیروزمندانهٔ عملیات «آزادی پایدار» (!) بیم آن میرود که وضع در افغانستان از کنترل خارج شود. "مایکل هایدین" رییس سازمان خبررسانی مرکزی امریکا (سیا) در بازپرسی در مجلس سنا تأیید کرد، که در افغانستان رشد شدید اثرات «القاعده» به مشاهده میرسد و تعداد جنگجویان «طالبان» نیز رو به افزایش است. در عین حال تروریستها از تجربه و تاکتیک حملهٔ مورد استفاده در عراق تقلید میکنند. به قول "هایدین" که چندی پیش از کابل بازدید کرد، «القاعده حلقهٔ اتصال میان عراق و افغانستان میباشد». "جنرال مایکل میپلز" رییس عمومی سازمان اطلاعات پنتاگون نیز از نتیجه گیریهای رییس سیا حمایت کرد.

تحقیقاتی که از چگونه گی وضع امنیتی در کشور توسط حکومت افغانستان، با همکاری سازمان ملل متحد صورت گرفته است، بازتابدهندهٔ وضع نگران کننده بیست، که در هفتهٔ گذشته در مطبوعات انتشار یافته است. در تحقیقاتی که از وضع امنیتی کشور

صورت گرفته است، به متشنج شدن روزافزون وضعیت نظامی نیز اشاره شده است. اگر در سال گذشته، هرماه در حدود ۱۳۰ حمله بر نیروهای کشورهای ناتو در افغانستان ثبت شده است، در طی ماه مارچ سال روان-۳۰۰ حمله، ولی حالا در حدود ۶۰۰ حمله در یکماه میباشد. در نتیجه این رویدادها و همچنان عملیات عمدتاً امریکاییها، نیروهای انگلیسی و کانادایی در ولایتهای جنوبی و شرقی از آغاز همین سال بیشتر از ۳۷۰۰ افغان، شامل بیشتر از ۱۰۰۰ اهالی غیرنظامی، کشته شده است.

علاوه بر این در تحقیقات گفته شده است، که وضع امنیتی به طور فزاینده دراماتیک (پیچیده) میشود. در بسیاری مناطق کارهای بازسازی متوقف ساخته شده است، مکتبها مسدود است، سازمانهای بشردوستانه بین المللی کارمندان خود را فرا خوانده اند. در بخش قابل ملاحظه یی از کشور «مردم را به حال خودشان رها کرده اند یا برای «طالبانی»، که قدرت شان به طور خطرناکی بیشتر گردیده، رها کرده اند». نماینده ملل متحد در امور افغانستان "توم کینیگس" اعلام میکند: «برای این که از شکست نجات یافت، نیروی فراوان نظامی لازم است».

این ها همه یک بخش از مباحثه به راه انداخته شده یی اند، که کنفرانس سران ناتو در «ریگا» پیشبینی کرده بود، که در آن کنفرانس مسأله افغانستان مجدداً به عنوان یکی از مسایل اساسی در نظر گرفته شده بود. واشنگتن، که «قوتهای محدود نظامی» دهمزار نفری اش چندی قبل تحت فرماندهی ناتو (دارای بیشتر از ۳۱ هزار سرباز و افسر) درآمد، تلاش میکند «بار» فعالیت‌های نظامی خود را در افغانستان کاهش دهد. ایالات متحده آمریکا، به ویژه میکوشد تا واحدهای نظامی متحدان مانند جرمنی و فرانسه، که نسبتاً در مناطق آرامتر کشور مستقر هستند، نیز در تصادمها با «القاعده» و «طالبان» در ولایتهای جنوبی و شرقی افغانستان شرکت کنند.

بی میلی عده یی از کشورها به درگیر شدن در فعالیت‌های جنگی موجب گفتگوهایی در باره «دودسته گی ناتو» در صفوف نیروهای بین المللی یاری امنیتی (ایساف) شده است، موقعی که بعضیها می‌جنگند، متحمل تلفات میشوند و «وظایف خطیری» را

در محلی، در ولایت قندهار انجام میدهند، ولی متحدانِ دیگر «آبجو مینوشند» (!) در این رابطه جرمنی، که در افغانستان دارای واحد نظامی متشکل از ۲۹۰۰ نفر بوده و در ردیف سوم از لحاظ کمیت قرار دارد، زیر فشار بی سابقه قرار گرفته است. کار به جایی رسیده است، که در اجلاس پارلمانی ناتو که اخیراً در شهر کیویبیک کانادا برگزار شده بود، نماینده های امریکایی، بریتانیایی، کانادایی و هالندی حکومت آلمان را در مسؤل بودن غیرمستقیم به خاطر مرگ «۱۲ اسرباز» کانادایی متهم کردند، که آلمانیها در جریان جنگها در جنوب افغانستان از کمک به آنها خودداری کردند.

فرمانده کل نیروهای ناتو "جیمز جانز" هنگام بازدیدش به منظور تفتیش از «ساحه مسؤلیت» نیروهای آلمانی در صفحات شمال افغانستان، جایی که جنگ نیست، مستقیماً با لحن آمرانه بی اعلام کرد: «ما خیلی زیاد میخواهیم که آلمانیها را در جنوب داشته باشیم». دیروز روزنامه «فرانکفورتر الگیماینی زونتانتسایتونگ» مصاحبه یک مقام بلند پایه ناشناس پنتاگون را نقل کرده بود. وی از حکومت فدرال تقاضا میکرد که «یک گام فراتر بردارد»، برای آنکه «فرماندهی کل نیروها در افغانستان این حق را داشته باشد که از آلمانیها صبح تقاضای نیرو کند و شام آن کندک را به خاطر عملیات در جنوب در اختیار داشته باشد».

طبق اطلاعات منابع بروکسل، در ناتو تخمیناً چنین استدلال میکنند: از آن جا که نخست وزیر انجیلا میرکیل خواهان بهتر شدن مناسبات اقیانوس اطلس - مصرانه تر از سلف خود است، در این صورت در ریگاشانس وادار کردن وی وجود دارد که با پیوستن (بوندیسفیر) آلمان به فعالیتهای جنگی در جنوب افغانستان موافقت کند. ولی بعد از غالب شدن بر آلمان، دیگر مشکلی نیست دیگران را هم که «آبجو مینوشند» به تقلید از آن وادار کنیم.

تا به حال برلین مقاومت میکند. نخست وزیر آلمان اعلام کرد، که (بوندیسفیر) آلمان باید مانند سابق روی مسایل تأمین امنیت و بازسازی در ولایتهای شمالی افغانستان متمرکز شود. مطابق ارقام نظرسنجی، ۸۲٪ آلمانیها مخالف مشارکت (بوندیسفیر) آلمان

در فعالیتهای جنگی هستند. بنابر این اجلاس سرانِ ناتو برای برلین یک آزمایشِ جدی سیاسی خواهد شد.

<http://www.afghanistan.ru/doc/7328.html>

<http://www.farsi.ru/doc.xhtml?id=922>

منبع : «نیزاویسیمایا گازیتا»

www.ayenda.org